

MARIE, LA ROJA

“Jo soc una feminista una mica diferent a les altres” escrivia Rosa Maria Arquimbau, a la seva columna al diari *La Rambla de Catalunya* el març de 1931, i també “cal que el nostre feminisme sigui àmpliament liberal, radical i demòcrata. I que el lema sigui sempre la feminitat, ja que d’això, indubtablement, depèn el seu èxit.”

Marie, la roja és una de les poques obres teatrals d’Arquimbau que va arribar a estrenar-se a Barcelona. Un text que fascina pel seu pensament avançat, per l’atreviment de fer protagonista una dona profundament compromesa amb la lluita social i els drets de les dones, i per endinsar-se en un espai tabú i complex d’abordar com són les presons.

Què ens fa presoneres? Les lleis? Els prejudicis? La Història? La mirada dels altres? Ens hi apropem sense pèls a la llengua, amb un cridaner *rouge à lèvres* i sobre un bon taló d’agulla: amb genuí esperit Arquimbau.

Ester Villamor Baliarda